

Til § 5.

6) Der tilføjes et nyt Stykke saalydende:

„Bestemmelse om, hvorvidt det kan tillades de nævnte Embedsmænd at foretage slige Handlinger, samt om Kirkegaardens Benyttelse til Nedlæggelse af brændte Ligs Aste, træffes ved kongelig Anordning.“

Af Knudsen, Frijs, Th. Nielsen og Raben:

Til § 5.

7) Paragraffen affattes saaledes:

„Denne Lov hjemler ikke noget Krav paa Medvirkning ved Ligbrænding af Folkekirkens geistlige“.

Formanden: Med Hensyn til det sidste Endringsforslag maa jeg gøre opmærksom paa, at ved en Slags Trykfejl — saaledes ville vi kalde det — er Affattelsen bleven mindre heldig i stilistisk Henseende. Jeg ved, at Meningen har været, at det skulde lyde saaledes: „Denne Lov hjemler ikke noget Krav paa Folkekirkens geistliges Medvirken ved Ligbrænding“, og saaledes skal det altsaa lyde. Der er altsaa ingen Forandring i Meningen, men kun en bedre stilistisk Bending, hvorved man undgaar at træde Folkekirkens geistliges Værdighed for nær.

Ellers tror jeg ikke, jeg har noget at bemærke til Endringsforslaget, det skulde da være, at jeg allerede nu kan gøre opmærksom paa, at ved § 5 bliver Endringsforslag under Nr. 6 taget før det andet Endringsforslag, der er stillet til § 5. Der kan være delte Meninger om, hvorledes de skulle affstemmes, men det er det fornuftigste og rimeligste, at det sker saaledes.

Jeg sætter Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Endringsforslag til Forhandling under et.

P. G. C. Jensen: Der er blevet sagt om dette Lovforslag, at det er et overmaade ustyldigt Lovforslag. Deri er jeg enig til en vis Grad. Jeg føler mig overbevist om, at de Mænd, fra hvem dette Lovforslag er udgaaet, i Virkeligheden ikke have tænkt paa noget andet end dette, at der ved Lov skulde gives Tilladelse til at udføre Ligbrænding og intet videre. Dersom Lovforslaget ikke gik ud paa andet, dersom det var det alene, man vilde opnaa, vilde jeg sige, at det vilde efter min Opfattelse være ganske urimeligt at gøre nogen væsentlig

Indvending derimod. Jeg vilde for mit Vedkommende væsentlig kunne slutte mig dertil og ønske et saadant Lovforslag fremmet. Men Lovforslaget er ikke blevet til en ren Tilladelse. Naar der i Lovforslagets § 2 er opstillet visse Betingelser, den første Betingelse for, at Ligbrænding overhovedet kan ske, er at den afdøde skal have efterladt sig et, under Sagttagelse af Testamentformen oprettet Dokument, som tilkendegiver hans Vilje i den Henseende, tror jeg for mit Vedkommende, at Sammenhængen med denne § 2 ikke har været nogen anden end den, at man derigennem vilde skaffe en Sikkerhed tilveje for, at Ligbrændingen ikke blev misbrugt til at skjule Forbrydelser. Jeg tror bestemt, at man ikke har haft nogen anden Tanke dermed end den, at man vilde sige, at der skulde en Erklæring fra den afdøde i solen Form om, at han ønskede det saaledes, og dette skulde være en Betingelse for Ligbrændingen. Man har fremhævet dette netop for at afvæbne den Modstand, som særlig kunde gøres imod Lovforslaget fra Samfundets Side, idet man kunde sige, at der ellers vilde manglc en væsentlig og Betryggelse for, at Forbrydelser ikke vilde blive skjulte ved Ligbrænding. Den højtcerede Justitsminister har ogsaa under 1ste Behandling udtalt, at han lagde megen Vægt paa denne Bestemmelse og for sit Vedkommende ikke vilde nøjes med en simpel Erklæring af den afdøde, som ikke var obrrettet i solen Form. Jeg tror derfor at have Ret i at sige, at det, man har ment med denne Bestemmelse, ikke var andet end dette, at man derigennem vilde afvæbne den Modstand, som der fra Samfundets Side kunde være mod at indføre den hele Foranstaltning, væsentlig af Hensyn til Muligheden af at skjule Forbrydelsen. Men det er jo netop paa Grund af denne Paragrafs Affattelse, at det Principspørgsmaal er opstaaet, om § 2 ikke indeholder meget mere, om den nemlig ikke indeholder dette, at naar en Mand eller Kvinde, som er over 18 Aar, under Testamentsform har oprettet et Dokument, hvori vedkommende erklærer det for at være sin Vilje, saaskaal Ligbrænding under alle Omstændigheder ske. Det er en Udvikelse, tror jeg, af den Tanke, som har ligget til Grund for Lovforslaget, og jeg tror, at jeg meget let kan begrunde, at det maa være saaledes; thi hvis det var anderledes, vilde Lovforslagets Affattelse af §§ 1 og 2 være meningsløs. Forslaget begynder med at sige i § 1, som maa antages at være Hovedbestemmelsen: Ligbrænding er paa de nedennævnte Betingelser tilladt. Hvem til-